

Arrest

**nr. 76 913 van 9 maart 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ACER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 22 maart 2005. Op 30 september 2008 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 22.001 van 26 januari 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevestigd. De volgende vier asielaanvragen werden niet in overweging genomen.

1.2. Verzoeker verklaarde zich op 22 juni 2011 een zesde keer vluchteling. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 30 juni 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 13 oktober 2011.

1.3. Op 30 november 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 8 januari 1954 geboren in Mansour, Bagdad. U bent een soenniet van Arabische origine. Op 22 maart 2005 vroeg u in België een eerste keer de status van vluchteling aan. U verklaarde sinds 1968 te zijn aangesloten zijn bij de Baath partij. U zou van opleiding ingenieur vliegtuigkunde zijn en in 1981 zijn toegetreden tot het Irakese leger. U zou zijn opgekomen tot ra'id (majoor) en in 1993 op pensioen zijn gegaan. U zou wel actief zijn gebleven voor de Baath partij en in 1990 de graad 'udw qiyada firqa' (lid van het bestuur van de firqa) hebben gekregen. Na de val van Saddam Husayn zou u zijn ondergedoken uit vrees voor wraakacties. Omdat uw situatie uitzichtloos was, zou u hebben besloten Irak te verlaten. U zou dit hebben gedaan in februari 2005. Op 19 juli 2006 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) inzake deze asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus. In beroep werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) vernietigd in haar arrest van 12 februari 2008. Op 3 oktober 2008 nam het CGVS de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omwille van het feit dat het CGVS tot de conclusie kwam dat uw activiteiten als 'udw qiyada firqa' voor het Baath regime gekwalificeerd moesten worden als het leveren van een substantiële en persoonlijke bijdrage aan misdrijven tegen de menselijkheid. Deze beslissing werd in beroep door de RVV bevestigd in haar arrest van 26 januari 2009.

Op 2 juni 2009 diende u een tweede asielaanvraag in. Als nieuwe elementen bracht u aan dat u via uw neef telefonisch had vernomen dat milities nog steeds naar u op zoek zouden zijn. Tevens legde u een kopie voor van een dreigbrief. Op 8 juli 2009 besliste de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.

Op 16 september 2009 vroeg u voor de derde maal asiel aan. U legde als nieuwe elementen uw paspoort voor, een brief van de IOM, de overlijdensakte van uw broer M(...), twee documenten van de politie van Adhamiya en twee brieven van de rechtbank van Rusafa. Uw broer M(...) zou omwille van uw werkzaamheden voor het voormalige regime van Saddam Hussein ontvoerd en vermoord zijn geweest. Voor deze asielaanvraag werd op 5 oktober 2009 door de DVZ beslist dat uw aanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Uw vierde asielaanvraag diende u in op 24 november 2009. De nieuwe elementen die u voorlegde bij deze aanvraag waren een internetartikel waarin beschreven zou staan dat uw huis werd aangevallen door onbekende gewapende mannen en een schriftelijke verklaring van uzelf waarin u afstand nam van uw verklaringen tijdens uw eerste asielprocedure in 2005. Volgens u had u alles verzonnen op aanraden van vrienden. Op 9 februari 2010 weigerde de DVZ uw asielaanvraag in overweging te nemen.

Op 28 juni 2010 vroeg u een vijfde maal asiel aan. U legde documenten voor van de humanitaire organisatie Bint al- Huda en van de Gemeenteraad van het Rashid district waarin werd verklaard dat u tijdens uw militaire dienst bij het Iraakse leger niet beschuldigd werd van oorlogsmisdaden tegen de menselijkheid en dat u tijdens uw militaire dienst de mensenrechten niet zou hebben geschonden. Tevens verklaarde u opnieuw dat u tijdens uw eerste asielprocedure de waarheid niet had verteld. Op 7 juli 2010 weigerde de DVZ uw asielaanvraag in overweging te nemen.

Op 22 juni 2011 diende u voor de zesde maal een asielaanvraag in. Als nieuwe elementen brengt u twee originele documenten aan: een attest van het Ministerie van Defensie en uw CV als officier bij het Iraakse leger, afgegeven door het ministerie van Defensie. DVZ besloot deze zesde aanvraag in overweging te nemen.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u er vooralsnog niet in slaagt de appreciatie van uw eerste asielaanvraag, waarbij u werd uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus, om te buigen.

Volgens uw huidige verklaringen zou u nooit udw qiyada firqa geweest zijn en zou u nooit activiteiten voor de Baath-partij hebben uitgevoerd. U zou enkel maar mu'ayyid (sympathisant) geweest zijn bij de Baath-partij zodat u bij het leger aan de slag kon. U zou nooit activiteiten hebben uitgevoerd voor de partij of promotie hebben verkregen. De verklaringen die u bij uw eerste asielaanvraag aflegde zouden allemaal verzonnen zijn geweest op aanraden van enkele Iraakse vrienden die reeds in Europa zouden verblijven (CGVS, p. 4-11).

Er kan echter ernstig getwijfeld worden aan uw bewering dat uw verklaringen tijdens uw eerste asielpprocedure volledig verzonnen waren. Zo blijkt dat u pas bij uw vierde asielaanvraag in november 2009 bij de DVZ aangaf dat uw eerdere verklaringen geheel verzonnen zouden zijn. Op dat moment had u dus al drie asielaanvragen ingediend, was u reeds tweemaal gehoord door het CGVS (dd. 6/0/7/2006 & 7/7/2008) en ging u tweemaal in beroep bij de RVV tegen eerdere negatieve beslissingen. Op geen enkel moment heeft u toen aangegeven dat uw eerdere verklaringen verzonnen zouden zijn. Uw verklaring dat u bij uw eerste asielaanvraag alles verzon kan dan ook moeilijk ernstig genomen worden. Uw bewering dat u dit gedaan zou hebben op aanraden van vrienden kan voorts niet aanvaard worden als afdoende reden. Van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor vervolging en de bescherming inroept van een bepaald land mag immers worden verwacht dat hij uit zichzelf alle relevante gegevens over zijn vluchtmotieven zo gedetailleerd en volledig mogelijk naar waarheid naar voor brengt.

Uit uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag en de documenten die u voorlegde ter staving daarvan bleek bovendien dat er niet getwijfeld diende te worden aan het feit dat u daadwerkelijk *udw qiyada firqa* was bij de Baathpartij of aan uw loyaliteit aan het regime van Saddam Hussein en zijn Baathpartij. In haar arrest van 26 januari 2009 achtte de RVV dan ook dat het CGVS met recht oordeelde dat uw betrokkenheid bij het leger ten tijde van het regime van Saddam Hussein en uw graad bij de Baathpartij geloofwaardig zijn (beslissing CGVS 30/09/2008, arrest RVV 26/01/2009). Bovendien stelde het CGVS tijdens uw eerste asielpprocedure vast dat u meermaals weigerde te antwoorden of ontwijkend antwoordde op vragen over uw functie, activiteiten en verantwoordelijkheden. Dit gebrek aan medewerking deed dan ook vermoeden dat u uw betrokkenheid bij eventuele mensenrechtenschendingen trachtte te verdoezelen. Deze motivering werd door de RVV in haar arrest van 26 januari 2009 overgenomen.

In het licht van bovenstaande versterkt het feit dat u bij uw zesde asielaanvraag beweert dat uw verklaringen over uw graad, functie, verantwoordelijkheden en activiteiten bij het Iraakse leger en de Baathpartij verzonnen zouden zijn geweest, dan ook het vermoeden dat u uw eigen daden en verantwoordelijkheden ten tijde van het Baathregime opnieuw tracht te minimaliseren en te ontkennen.

Uit de vertaling van de documenten die u bij uw zesde asielaanvraag voorlegt, blijkt vervolgens dat deze geen informatie bevatten waaruit zou kunnen worden geconcludeerd dat uw activiteiten voor het Baathregime die u beschreef tijdens uw eerste asielpprocedure niet zouden hebben plaatsgevonden. Het attest van het huidige ministerie van Defensie vermeldt immers enkel dat u voor geen enkele zaak in geen enkele rechtbank correctioneel of militair vervolgd werd en dat u niet word vernoemd in de arresten van het comité voor ondervragingen en justitie. Dit impliceert echter niet dat u geen substantiële en persoonlijke bijdrage heeft geleverd aan misdrijven tegen de menselijkheid in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli inzake het Internationaal Strafhof. Bovendien kunnen er ernstige vragen worden gesteld bij de echtheid van dit document. Men kan immers met het blote oog vaststellen dat de stempels op dit document gescand zijn.

Het document met uw CV betreft louter een overzicht van uw carrière bij het Iraakse leger. Het bevat geen gegevens waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat u geen substantiële en persoonlijke bijdrage heeft geleverd aan misdrijven tegen de menselijkheid. Betreffende dit document haalt u vervolgens aan dat het feit dat er niet staat ingevuld welke rang u bij de Baathpartij bekleedde bewijst dat uw eerdere verklaringen verzonnen zouden zijn (CGVS, p. 6). Los van het feit dat het bevreemdend genoemd mag worden dat er niets staat ingevuld bewijst dit echter evenmin dat u slechts *mu'ayyid* geweest zou zijn bij de Baathpartij zoals u nu beweert.

Om bovenstaande redenen dient dan ook worden geconcludeerd dat de elementen die u voorlegt bij uw zesde asielaanvraag niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van uw eerste asielaanvraag kunnen wijzigen.

Ook de nieuwe elementen die u aanbracht bij uw tweede, derde, vierde en vijfde aanvraag kunnen deze appreciatie niet ombuigen. De bewering dat u via telefonisch contact met uw neef vernomen zou hebben dat u nog steeds gezocht zou worden door de milities, de kopie van de dreigbrief (AA II), uw internationaal paspoort, de brief van de IOM, de overlijdensakte van uw broer M(...), het internetartikel over de aanval op uw huis (AA IV) en de internetartikels over de situatie van voormalige officieren van het Iraakse leger in het huidige Irak (AA V), doen geen enkele uitspraak over uw mogelijke betrokkenheid bij misdrijven tegen de menselijkheid zoals omschreven in artikel 7 van het Statuut inzake het Internationale Strafhof. Ditzelfde geldt voor de twee documenten van de politie van Adhamiya en de twee documenten van de rechtbank van Rusafa over de moord op uw broer M(...) (AA III). Het gaat om een rapport over de vondst van het lijk van uw broer M(...), de verklaring van uw Khalid over de ontvoering van M(...), een brief van de politie van Adhamiya aan de rechtbank van Rusafa en een brief van de rechtbank aan de politie omtrent het dossier van M(...).

Uw bewering bij uw vierde en vijfde asielaanvraag dat uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag volledig verzonnen waren is zoals hierboven reeds vermeld werd weinig geloofwaardig en volstaat allerm minst om uw mogelijke betrokkenheid bij misdrijven tegen de menselijkheid te weerleggen. Bij uw vijfde asielaanvraag legde u verder twee documenten voor die zouden weerleggen dat u zich schuldig zou hebben gemaakt aan misdrijven tegen de menselijkheid, namelijk een attest van de organisatie Bint al-Huda en een verklaring van gemeenteraad van het Rashid District. Beide documenten stellen dat u de mensenrechten niet schond tijdens uw militaire dienst in het voormalige Iraakse leger en dat u niet beschuldigd werd van misdaden tegen de menselijkheid tijdens uw militaire dienst in het voormalige leger. Allereerst dient worden opgemerkt dat het feit dat u nooit ergens van werd beschuldigd, niet impliceert dat u geen substantiële en persoonlijke bijdrage heeft geleverd aan misdrijven tegen de menselijkheid in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli inzake het Internationaal Strafhof. Verder dient worden aangestipt dat de uitsluitingsclausule niet enkel directe daders van misdaden tegen de menselijkheid betreft, maar ook medeplichtigen, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. Art 25 §3 Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1 F -misdrijf werd gepleegd -eventueel door iemand anders - , dat de persoon in kwestie hier een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf gepleegd werd. Hierover doen de documenten geen enkele uitspraak. Bovendien hebben deze documenten enkel betrekking op uw militaire dienst bij het voormalige Iraakse leger. Ze doen dan ook geen enkele uitspraak over uw niveau, daden en verantwoordelijkheden bij de Baath partij. De partij waar u ook na uw militaire dienst actief voor zou zijn geweest. De beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de status van subsidiaire bescherming die door het CGVS werd genomen en die bevestigd werd door de RVV was hoofdzakelijk gebaseerd op uw niveau, daden en verantwoordelijkheden binnen de Baathpartij. Bovendien dient het voorleggen van documenten gepaard te gaan met het afleggen van geloofwaardige en coherente verklaringen. Dat is hier allerm minst het geval. Ook deze twee documenten wegen dus onvoldoende op tegen de appreciatie van uw eerste asielaanvraag waarbij u werd uitgesloten van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie evenals van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel, voert verzoeker aan dat de redenering van de commissaris-generaal, namelijk dat verzoeker zijn vrees voor vervolging onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt, geïnspireerd lijkt door het opheffen artikel 52, §1, 4° van de vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat hij op 22 juni 2011 een zesde maal asiel heeft aangevraagd op basis van nieuwe documenten waarmee hij trachtte aan te tonen dat hij geen misdrijven tegen de mensheid zou hebben gepleegd. Hij vervolgt dat de verwerende partij verwacht dat verzoeker aantoon, bewijst, dat hij geen persoonlijke bijdrage heeft geleverd aan misdrijven tegen de menselijkheid, terwijl uit deze documenten, in tegenstelling tot zijn verklaringen in zijn eerste asielaanvraag, blijkt dat hij geen deel uitmaakte van de “udw qiyada firqa”. Verzoeker bevestigt dat hij enkel sympathisant was bij de Baath-partij en dit enkel om bij het leger aan de slag te kunnen gaan. Dat hij tijdens zijn eerste 3 asielaanvragen een ander verhaal heeft verteld toont des te meer aan dat hij verward was, aldus verzoeker. Tot slot stelt verzoeker dat het aan verwerende partij is duidelijk te maken welke documenten volgens hem dienstig kunnen zijn om aan te tonen dat hij geen persoonlijke bijdrage heeft geleverd aan misdrijven tegen de menselijkheid, aangezien hij alle documenten heeft neergelegd die hij in zijn bezit heeft.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, de zorgvuldigheidsplicht, voert verzoeker aan dat de “minister van Binnenlandse Zaken” de plicht heeft zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding en dat geval per geval moet bekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Verzoeker wijst erop dat hij

verschillende documenten heeft neergelegde die niet in acht genomen werden, wat inhoudt dat de commissaris-generaal de zorgvuldigheidsplicht die op hem rust geschonden heeft.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker uitgesloten van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat (i) er ernstig kan getwijfeld worden aan zijn bewering dat zijn verklaringen tijdens zijn eerst asielprocedure volledig verzonnen waren, zoals uitvoerig en onder verwijzing naar en aan de hand van de elementen in het administratief dossier wordt toegelicht, (ii) uit de vertaling van de documenten die hij bij zijn zesde asielaanvraag voorlegt blijkt dat deze geen informatie bevatten waaruit zou kunnen worden geconcludeerd dat zijn activiteiten voor het Baathregime niet zouden hebben plaatsgevonden, (iii) het document met zijn CV louter een overzicht van zijn carrière bevat van het Iraakse leger, en (iv) ook de nieuwe elementen die hij aanbracht bij zijn tweede, derde, vierde en vijfde aanvraag deze appreciatie niet kunnen ombuigen.

Derhalve blijkt uit niets dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt dat verzoeker zijn vrees voor vervolging onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt of dat hij zich voor zijn beslissing zou hebben geïnspireerd aan het opheffen artikel 52, §1, 4° van de vreemdelingenwet en kan uit de bestreden beslissing worden afgeleid dat de motieven op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt.

2.4.1. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een meervoudige asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerdere asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de zesde asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen.

2.4.2. In de mate verzoeker thans voorhoudt dat hij tijdens zijn eerste drie asielaanvragen een ander verhaal heeft verteld en dit des te meer aantoonde dat hij verward was, kan hij de Raad niet overtuigen.

Uit 's Raads arrest nr. 22.001 van 26 januari 2009 blijkt het volgende met betrekking tot verzoekers activiteiten in het kader van zijn lidmaatschap van de Baath tijdens het regime onder Saddam Hoessein, en in het bijzonder voor de Bathpartij: *“Verzoeker poogt in het verzoekschrift om zijn belangrijkheid in de Baathpartij te minimaliseren, doch brengt geen elementen bij die vermogen afbreuk te doen aan de bestreden motieven hieromtrent. De bestreden beslissing stelt op basis van verzoekers verklaringen en de informatie in het dossier met reden dat verzoeker een belangrijke positie bekleedde binnen de Baathpartij en het toenmalige Iraakse regime. Verzoeker verklaarde ‘udw qiyada firqa’ te zijn en behoorde bijgevolg tot het hogere kader van het Baathregime. Hij gaf tevens aan de verantwoordelijke te zijn van een cel met leden met de graad van ‘nasir’ en ‘nasir mutaqaddim’. Verzoeker brengt geen elementen bij die afbreuk kunnen doen aan de informatie in het dossier, volgens welke hij aldus behoorde tot een zeer select gezelschap binnen de Baathpartij, waarvoor men zijn loyaliteit aan het regime nadrukkelijk diende te hebben bewezen. Verzoeker weerlegt evenmin dat uit de informatie blijkt dat vanaf de positie van ‘kandidaat-lid’ betrokkenheid bij schendingen van mensenrechten geenszins kan worden uitgesloten, hetgeen bijgevolg zeker geldt voor de positie van ‘udw qiyada firqa’. Dit klemt des te meer daar zijn verklaringen over zijn persoonlijke activiteiten voor de partij deze informatie bevestigen aangezien hij stelde dat hij vergaderingen en bijeenkomsten bijwoonde, patrouilles uitvoerde, mensen surveilleerde en bewakingspermanentie vervulde en hij ook geregeld opposanten en deserteurs heeft opgespoord en gearresteerd. Waar verzoeker beweert dat hij niet de intentie had om deel te nemen aan misdrijven tegen de menselijkheid, dient te worden opgemerkt dat deze bewering geenszins afdoende is ter ontkrachting van de door het CGVS gedane vaststellingen dat, gezien zijn positie binnen de partij, kan worden geconcludeerd dat hij bij machte was de ernst en de gevolgen van zijn daden en deze van de partij in het algemeen correct in te schatten en dat hij hieraan bij volle bewustzijn zijn medewerking verleende. Verzoeker gaf zelf aan dat hij op de hoogte was van het feit dat deserteurs konden worden gestraft met de doodstraf of lichamelijke verminkingen, waarbij hij het onder*

meer had over het afsnijden van de tong of de oren. Rekening houdend met de algemene informatie waaruit blijkt dat deze verklaringen overeenstemmen met de werkelijkheid, aangezien in het Irak van Saddam Hoessein deserteurs vaak ernstig werden mishandeld en bestraft met de doodstraf of amputatie van een deel van het oor, alsmede met verzoekers verklaring dat hij geregeld deserteurs heeft gearresteerd, oordeelde het CGVS derhalve op goede grond dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker medeverantwoordelijk is geweest voor ernstige mensenrechtenschendingen. Dat verzoeker op jonge leeftijd in het regime terecht kwam en niet meer terugkon, kan niet worden aanvaard. De bestreden motivering wordt hieromtrent door verzoeker niet weerlegd en stelt op basis van zijn verklaringen met recht vast dat hij op vrijwillige basis is toegetreden tot de partij en vervolgens is opgeklommen tot een verantwoordelijke functie. Verzoeker werd lid in 1968, wanneer men leden wierf op school, en was vervolgens ongeveer vijfendertig jaar actief binnen de partij, waarbij hij geld en beloningen ontving. Hij verklaarde tevens dat hij kon doorgroeien door zijn deelname aan activiteiten, het werven van nieuwe leden en zijn enthousiasme. Bovendien stelt de bestreden beslissing terecht dat uit zijn verklaringen nergens kan worden afgeleid dat hij ooit probeerde zich terug te trekken uit de Baathpartij, doch dat hij integendeel, ook op het moment van zijn laatste gehoor bij het CGVS, geen afstand heeft genomen van het Baathregime aangezien hij meermaals verklaarde dat Saddam Hoessein nog steeds zijn leider is en hij evenmin afstand nam van diens beleid, noch van de praktijken van het regime. Verzoeker bleef zelfs na zijn pensionering in 1993 tot aan de val van het regime in 2003 actief betrokken voor de Baath en nam bijvoorbeeld nog deel aan patrouilles (administratief dossier, stuk 3, p13).

De Raad merkt op dat verzoekers verklaring dat hij zelf in een hiërarchie stond en handelde onder bevel, overeenkomstig artikel 33 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 inzake het Internationaal Strafhof, geenszins kan worden beschouwd als verschoningsgrond voor zijn medeverantwoordelijkheid te meer daar hij gedurende meer dan dertig jaar carrière maakte binnen de partij en zelf een hoge functie had, waarbij hij de verantwoordelijke was van een cel van aanhangers en gevorderde aanhangers."

Verzoeker gaat eraan voorbij dat het oordeel van de Raad gebaseerd was op verzoekers verklaringen die hij in overeenstemming bevond met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker kreeg daarbij de kans om zijn asielverzoek zo correct en omstandig mogelijk uiteen te zetten en waar mogelijk te staven met stukken. De uitsluitingsbeslissing die na onderzoek van alle elementen genomen werd door de commissaris-generaal, werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 22.001 van 26 januari 2009. Het gezag van gewijsde van dat arrest omvat de vaststelling dat verzoeker een belangrijke positie bekleedde binnen de Baathpartij van het toenmalige Iraakse regime, verzoeker verklaarde 'udw qiyada firqa' te zijn, hij op vrijwillige basis is toegetreden tot de partij en vervolgens is opgeklommen tot een verantwoordelijke functie, en ook op het moment van zijn laatste gehoor bij het CGVS, geen afstand heeft genomen van het Baathregime aangezien hij meermaals verklaarde dat Saddam Hoessein nog steeds zijn leider is en hij evenmin afstand nam van diens beleid, noch van de praktijken van het regime. Derhalve wordt geen geloof gehecht aan verzoekers bewering dat hij tot 2009 gelogen heeft en hij enkel sympathisant was.

Uit de stukken van het dossier blijkt bovendien dat verzoeker wacht tot 24 november 2009 (vierde asielaanvraag) om te stellen dat zijn asielrelaas in 2005 verzonnen was, terwijl hij op 16 september 2009 nog verklaarde dat zijn broer M. werd vermoord omdat verzoeker had gewerkt voor het oude regime van Saddam Hoessein (verklaringen DVZ, derde en vierde asielaanvraag). De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker, niet tegenstaande hij meerdere keren werd gehoord bij het Commissariaat-generaal en hij ook verklaringen heeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken in een tweede en derde asielaanvraag, tot november 2009 of vier jaar heeft gewacht om plots met een andere versie af te komen en te stellen dat hij gelogen heeft over zijn betrokkenheid bij de Baath, namelijk dat hij enkel een sympathisant was. Dat het feit dat hij tijdens de eerste 3 asielaanvragen een ander verhaal heeft verteld des te meer aantoont dat hij verward was kan bezwaarlijk worden aangenomen.

2.4.3. Behoudens zijn ongeloofwaardige verklaring heeft verzoeker naar aanleiding van zijn zesde asielaanvraag een attest van het huidige Ministerie van Defensie ingediend en een document met zijn CV. Waar verzoeker stelt dat hij nu documenten indient om aan te tonen dat hij geen misdrijven tegen de mensheid heeft gepleegd, hij alle dienstige documenten heeft voorgelegd waaruit de verwerende partij kan afleiden dat hij, in tegenstelling tot zijn verklaring die hij in zijn eerste asielaanvraag heeft afgelegd geen deel uitmaakte van de "udw qiyada firqa", gaat hij voorbij aan de motivering dienaangaande, namelijk dat het attest van het huidige ministerie van Defensie enkel vermeldt dat hij voor geen enkele zaak in geen enkele rechtbank correctioneel of militair vervolgd werd en dat hij niet word vernoemd in de arresten van het comité voor ondervragingen en justitie, doch dat dit niet

impliceert dat hij geen substantiële en persoonlijke bijdrage heeft geleverd aan misdrijven tegen de menselijkheid in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli inzake het Internationaal Strafhof. In de bestreden beslissing wordt daaraan toegevoegd dat met het blote oog kan vastgesteld worden dat de stempels op dit document gescand zijn. Wat betreft het document met zijn CV wordt vastgesteld dat dit louter een overzicht betreft van verzoekers carrière bij het Iraakse leger. De bestreden beslissing vervolgt dat het geen gegevens bevat waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat verzoeker geen substantiële en persoonlijke bijdrage heeft geleverd aan misdrijven tegen de menselijkheid. Tot slot wordt tevens gewezen op de vaststelling dat verzoekers rang bij de Baathpartij niet werd ingevuld, doch dat dit niet bewijst dat hij slechts mu'ayyid (sympathisant) geweest zou zijn bij de Baathpartij zoals hij thans beweert. De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt de motivering dienaangaande te ontcrachten.

2.4.4. In de bestreden beslissing worden voorts de documenten besproken die verzoeker in de loop van de tweede, derde, vierde en vijfde asielaanvraag heeft ingediend. Met zijn betoog dat hij getracht heeft met allerhande middelen zijn situatie duidelijk te maken maar de verwerende partij daar geen gehoor aangeeft, en hij de documenten die hem dienstig kunnen zijn heeft voorgelegd, en zijn vraag of het niet de taak is van de verwerende partij om verzoeker, na zes asielaanvragen, in zijn beslissing een duidelijke boodschap te geven, weerlegt verzoeker de motivering van de bestreden beslissing dienaangaande niet. De Raad wijst erop dat artikel 1F van het vluchtelingenverdrag bedoeld is om die vreemdelingen uit te sluiten van internationale bescherming als vluchteling omdat ze het niet verdienen als zodanig te worden beschermd (A. GRAHL-MADSEN, *The Status of Refugees in International Law*, Volume I Refugee Character, Leyden, A.W. Sijthoff, 1966, 263) en de bevoegdheid om een persoon uit te sluiten van de voordelen van het vluchtelingenverdrag bij het land ligt waar het asielverzoek wordt ingediend met als enige voorwaarde dat er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling de in artikel 1F vastgelegde misdrijven heeft verricht. De Raad herhaalt dat verzoeker er aan voorbij gaat dat hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag de kans kreeg om zijn asielverzoek zo correct en omstandig mogelijk uiteen te zetten en waar mogelijk te staven met stukken. De uitsluitingsbeslissing die na onderzoek van alle elementen genomen werd door de commissaris-generaal, werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 22.001 van 26 januari 2009.

2.5. De Raad besluit dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, alle in de loop van de verschillende asielaanvragen neergelegde documenten in acht werden genomen zoals blijkt uit 2.4.3. en 2.4.4. en dat verzoeker niet de minste poging heeft ondernomen om de motivering concreet aan te vechten of te ontcrachten. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen. Er is derhalve geen sprake van dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de zorgvuldigheidsplicht die op hem rust, schendt.

2.6. Tot slot wijst de Raad erop dat naar aanleiding van de eerste asielaanvraag het volgende werd geoordeeld in de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en in het voornoemde arrest van de Raad: *"In het licht van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dient te worden vastgesteld dat het, gezien uw politieke achtergrond en voormalige job bij het Irakese leger tijdens het regime van Saddam Husayn, inderdaad aannemelijk is dat u het risico loopt vervolgd te worden in de zin van de Vluchtelingenconventie van 28 juli 1951. Niettegenstaande het bestaan in uw hoofde van deze mogelijks terechte vrees voor vervolging dient in het kader van onderzoek van uw asielmotieven te worden nagegaan of u niet valt onder de in artikel 1, par. F (a) van de Vluchtelingenconventie en artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980 vermelde uitsluitingsgrond."*(beslissing commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen)

"Op grond van verzoekers verklaringen tijdens de gehoren van 7 juli 2008 en 6 juli 2006, alsmede de door verzoeker bijgebrachte documenten en de in het administratief dossier voorhanden zijnde informatie (administratief dossier, stukken 3 en 7; administratief dossier, map B, stukken 3 en 11), oordeelde het CGVS met recht dat zijn betrokkenheid bij het leger ten tijde van het regime van Saddam Hoessein en zijn graad bij de Baathpartij geloofwaardig zijn en verzoeker omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging heeft." (arrest nr. 22.001 van 26 januari 2009) Het gezag van gewijsde van dat arrest omvat eveneens de vaststelling verzoeker omwille van zijn betrokkenheid bij het regime van Saddam Hoessein een gegronde vrees voor vervolging heeft. Verzoeker kan derhalve niet volhouden dat zijn vrees voor vervolging niet werd onderzocht. Ook in deze is er geen sprake van een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

2.7. Er is slechts sprake van een schending van het vertrouwensbeginsel indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. Verzoeker zet niet uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS